

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN BRUGGE

23 APRIL 2002

De rechtbank van eerste aanleg te Brugge, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

I. In de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99-St ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, bij wie zich voegden als burgerlijke partijen:

1. bij akte dd. 02.03.1999 voor onderzoeksrechter P. Gevaert alhier:

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, die haar stelling ter zitting van 9.4.2002 handhaaft met een eis gericht tegen de beide gedaagden t.b.v. 1.250 euro meer intresten en kosten.

2. bij akte dd. 05.03.1999 voor onderzoeksrechter P. Gevaert alhier:

V.Z.W. Artsen zonder grenzen, die haar stelling ter zitting van 9.4.2002 handhaaft met een eis gericht tegen de beide gedaagden t.b.v. 1 euro morele schadevergoeding meer intresten en kosten,

Tegen:

1/ André J, 2/ Edouard H

Gedaagd om:

te O sinds 1.11.1998 tot en met 5/03/1999 en c.a. in november 1998 en begin maart 1999

DE EERSTE & DE TWEEDE

A/ Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

bij inbreuk op art. 1, 2° en 4' van de wet van 30/07/1981, door aan te zetten tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van de leden of van sommigen van hen, respectievelijk door publiciteit te geven aan hun voornemen tot discriminatie, haat, geweld of segregatie tegen een groep, een gemeenschap van leden ervan, wegens het ras of huidskleur, de afstamming of de nationaliteit van deze leden of van sommigen van hen, dit alles in de omstandigheid genoemd in art. 444 van het Strafwetboek, met name door geschriften die aangeplakt, verspreid en openlijk tentoongesteld worden, minstens aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, alsook in openbare bijeenkomsten of plaatsen, en meer bepaald een geschrift betreffende een eerste informatieavond ("Asielcentrum sluiten ?") op 5/3/99, een geschrift gericht aan de buurtbewoners, Wijk Westerkwartier ("Burgerinitiatief Oostende"), een geschrift Wijk Westerkwartier - "buit : 2 miljoen per maand" ;

B/ Als daders, ofwel. om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

bij inbreuk op art. 3 van de wet van 30/07/1981, door te behoren tot een groep of een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in art. 444 van het Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of een vereniging zijn medewerking te verlenen, met name door geschriften die aangeplakt, verspreid en openlijk tentoongesteld worden, minstens aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, alsook in openbare bijeenkomsten of plaatsen, en meer bepaald een geschrift betreffende een eerste informatieavond ("Asielcentrum sluiten ?") op 5/3/99, een geschrift gericht aan de buurtbewoners, wijk Westerkwartier ("Burgerinitiatief Oostende"), een geschrift Wijk Westerkwartier - "buit : 2 miljoen per maand, ;

* * * * *

EN

II. In de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00-PL ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie, bij wie zich voegden als burgerlijke partijen:

1. bij akte dd. 17.07,2000 voor onderzoeksrechter P. Gevaert alhier:

Stad Oostende, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, Vindictivelaan, 1, 8400 Oostende, die haar stelling ter zitting van 9.4.2002 handhaaft met een eis gericht tegen de gedaagde t.b.v. 1 euro meer intresten.

2. ter terechtzitting van 9.4.2002:

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, met een eis gericht tegen de gedaagde t.b.v. 1 euro tan provisionele titel, meer intresten en kosten.

tegen:: Edguard H,

Gedaagd om:

te Oostende tijdens de maanden april en mei 2000

Bij inbreuk op artikel 1, 2° van de wet van 30/07/1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, te hebben aangezet tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, dit alles in de omstandigheden genoemd in art. 444 van het Strafwetboek, namelijk door geschriften die aangeplakt, verspreid en openlijk tentoongesteld worden, minstens aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, alsook in openbare bijeenkomsten of plaatsen, en meer bepaald door het plaatsen van advertenties in het weekblad TIPS die gericht zijn tegen asielzoekers en andere vreemdelingen ;

Gezien de dagvaardingen aan de gedaagden. betekend;

Gezien de stukken ván de bundel;

Gezien de samenhang en de verknochtheid dient de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00-FL gevoegd te worden bij de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99-St om in één en zelfde vonnis te worden beslecht.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partijen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagden in hun antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

Daaruit is ten genoeg van recht gebleken:

1. Op strafgebied

1.1. Met betrekking tot de bevoegdheid t

1.1.1. Het voorwerp van de vervolgingen betreffen enerzijds pamfletten, die door de beklaagden werden verspreid in Oostende en waarin deze hun ongenoegen over de opening van een asielcentrum uitten, en anderzijds publicaties in het lokale weekblad TIPS, waarbij de beklaagde Edouard H in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen 2000 bepaalde stellingen poneerde.

De beklaagde Edouard H betwist vooreerst de bevoegdheid van de rechtbank stellende dat, indien zijn handelingen strafbaar zouden zijn, hij politieke misdrijven zou hebben gepleegd waarvoor enkel het Hof van Assisen bevoegd zou zijn. De verwijzing naar de zaken waarbij werd geoordeeld over inbreuken op de artikelen 120bis of 120ter SWB, namelijk het binnendringen van een militair domein, is in huidig geval irrelevant nu deze misdrijven als zuiver politieke misdrijven, die de politieke orde op rechtstreekse wijze aantasten, worden beschouwd tenzij ze begaan werden uit winstbejag.

In casu zou het mogelijke enkel kunnen handelen over gemengd politieke misdrijven, zijnde gemeenrechtelijke misdrijven die ten gevolge van de omstandigheden waarin zij werden gepleegd of omwille van de bedoelingen van de dader als politieke misdrijven zouden kunnen worden beschouwd.

Een misdrijf naar gemeen recht wordt een politiek misdrijf, in de zin van artikel 98 (thans 150) G.W., op voorwaarde niet alleen dat de dader heeft gehandeld met het oogmerk om een aanslag te plegen op de instellingen van de Staat, maar ook dat de feiten, gelet op de omstandigheden waaronder ze zijn gepleegd, van die aard waren dat ze die uitwerking konden hebben, d.w.z. dat ze de politieke instellingen rechtstreeks in het gedrang konden brengen (Casa., 21 oktober 1981, Arr. Cass., 1981-82, 271),

Wanneer een gemeenrechtelijk misdrijf geen rechtstreekse aanslag kan betekenen op de politieke instellingen, doch alleen onrechtstreeks door een intermediaire factor, is niet voldaan aan het materieel element van het politiek misdrijf (Cass., 19 juni 1972, Pas., 1972, I, 968; Cass., 2 april 1973, Pas., 1973, I, 748).

In huidig geval is duidelijk dat de handelingen van de beklaagden geen politiek misdrijf vormen nu het verspreiden van pamfletten of het publiceren van een artikel geen rechtstreekse politieke gevolgen met zich kunnen brengen, maar enkel via een tussenliggende factor, met name de hypothetische beslissing van de overheid naar aanleiding van de op haar uitgeoefende druk (vgl. Corr. Brussel, 3 oktober 1995, Journ. proc., 1995, afl. 290, 26).

Aangezien in deze omstandigheden niet voldaan is aan de constitutieve elementen van het politiek misdrijf is de correctionele rechtbank bevoegd.

1.1.2. Terecht stellen de beklaagden dat de ten laste gelegde feiten dienen te worden behandeld als persmisdrijven. Het drukpersmisdrijf wordt gekenmerkt door het samengaan van de volgende elementen: de uiting van een strafbare gedachte door middel van een gedrukt, vermenigvuldigd, gepubliceerd en op meerdere exemplaren verspreid geschrift (cfr. Corr. Brussel, 15 juli 1996, T. Vreemd., 1996, 168).

In casu voldoen de geschriften, die aan de vervolgingen ten grondslag liggen, aan deze constitutieve elementen nu ze ofwel werden, gepubliceerd in een weekblad ofwel werden verspreid onder de bevolking.

In het Belgisch Staatsblad van 29 mei 1999 verscheen de grondwetswijziging van 7 mei 1999, waarbij artikel 150 van de gecoördineerde Grondwet-1994, dat voorheen luidde : *“De jury wordt ingesteld voor alle criminele zaken, alsmede voor politieke misdrijven en drukpersmisdrijven”*, wordt aangevuld met de bepaling *“behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn”*.

De nieuwe bepaling van artikel 150 G.W. bevat geen (bijkomende) strafbaarstelling inzake drukpersmisdrijven, maar slechts een wijziging van de bevoegdheidsregeling, waardoor voortaan racistische drukpersmisdrijven tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbanken gaan behoren. Voor het bepalen van het bevoegde rechtscollege en de strafprocedure geldt dan ook het principe van de onmiddellijke inwerkingtreding, als bepaald in art. 3 Ger. W., dat luidt als volgt : *“De wetten op de rechterlijke organisatie, de bevoegdheid en de rechtspleging zijn van toepassing op de hangende rechtsgedingen, zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldende wijze aanhangig zijn, en behoudens uitzonderingen door de wet bepaald”*. De grondwetswijziging van 7 mei 1999, gepubliceerd zijnde in het Belgisch Staatsblad van 29 mei 1999, regelt derhalve met onmiddellijke ingang de bevoegdheid inzake door racisme of xenofobie ingegeven drukpersmisdrijven waaromtrent de strafvordering op gezegde datum nog niet is verjaard. (Francis, E., *“Bedenkingen bij de correctionalisering van racistisch geïnspireerde drukpersmisdrijven”*, R.W., 1999-2000, 393).

Gelet op deze grondwetswijziging is de rechtbank dan ook bevoegd om over de ten laste gelegde feiten te oordelen.

1.2. Met betrekking tot de feiten:

1.2..1. De vrijheid van meningsuiting en de Wet van 30 juli 1981,

De beklaagden beroepen zich verder nog op de vrijheid van meningsuiting zoals bepaald in artikel 10, 1° van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden dd. 4 november 1950 (E.V.R.M.-Verdrag).

De beklaagden vergeten echter dat in artikel 10,2° van hetzelfde EVRM-Verdrag met betrekking tot een eventuele beperking van het recht op vrije meningsuiting uitdrukkelijk wordt bepaald : "*Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, welke bij wet worden voorzien en die in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van 's lands veiligheid, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen*".

De vrijheid van meningsuiting is een van de pijlers van een democratische samenleving. Zij geldt niet alleen voor de 'informatie, of de `ideeën' die gunstig worden onthaald of die als onschuldig en onverschillig worden beschouwd, maar ook voor die welke de Staat of een andere groep van de bevolking schokken, verontrusten of kwetsen. Zo willen het pluralisme, de verdraagzaamheid en de geest van openheid, zonder welke de democratische samenleving niet bestaat. Het recht op vrije meningsuiting is evenwel niet absoluut. Ongeacht het gegeven dat eenieder ertoe is gehouden de grondwettelijke beschermde vrijheid van meningsuiting van anderen te eerbiedigen, volgt uit artikel 19 van de GW 1994 in samenhang met art. 10.2 EVRM en art. 19.3 BUPO dat de vrijheid van meningsuiting kan worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties welke bij wet zijn vastgesteld en die in een democratische samenleving nodig zijn ter bescherming van de in bovenvermelde verdragsbepalingen uitdrukkelijk vermelde doelstellingen (cfr. Arbitragehof nr. 45/96, 12 juli 1996, R.W., 1996-97, 1222).

Naar analogie met voormeld arrest van het Arbitragehof, waarin een verzoek tot vernietiging werd verworpen van artikel 1, eerste en tweede lid van de Wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, is de rechtbank van oordeel dat het aanvaardbaar was dat de wetgever, bij het uitvaardigen van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden, bestraffend is opgetreden wanneer een grondrecht, zoals de vrijheid van meningsuiting, op een dergelijke wijze zou worden uitgeoefend dat de basisbeginselen van een democratische samenleving worden bedreigd en dat daardoor onaanvaardbare schade wordt berokkend aan derden (Arbitragehof nr. 45/96, I.c., litt. B.7.15).

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de bepalingen van de Wet van 30 juli 1981 geenszins in strijd zijn met artikel 10 van het E.V.R.M.-Verdrag of met artikel. 19 van het BUPO-Verdrag.

1.2.2. Het toepassingsgebied van de Wet van 30 juli 1981;

Artikel 1, tweede lid, 2° van de Wet van 30 juli 1981 stelt strafbaar het aanzetten tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen terwijl artikel 1, tweede lid, 4° het geven van publiciteit aan zijn voornemen tot discriminatie, haat, geweld of segregatie beteugelt.

Artikel 1, eerste lid van de Wet van 30 juli 1981 definieert het begrip 'discriminatie' als volgt: "*Onder discriminatie in de zin van deze wet wordt verstaan elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur, die tot doel heeft of ten gevolge heeft of kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op politiek, economisch, sociaal of*

cultureel terrein. of op andere terreinen van het maatschappelijk leven, wordt teniet gedaan, aangetast of beperkt."

Opdat de dader van de gedraging zoals bepaald bij artikel 1 van voornoemde wet strafbaar zou zijn, is het niet vereist dat deze de bedoeling had om een publiek of enig individu aan te zetten tot het plegen van concrete, welbepaalde of bepaalbare daden van racisme of xenofobie (cfr. Cass., 19 mei 1993, Arr. Cass., 1993, 514). Het volstaat dat dergelijke daden in het openbaar werden uitgelokt door geschriften (cfr. Bergen, 14 januari 1994, J.L.M.B., 1994, 506, met noot).

In casu dient de rechtbank dan ook concreet na te gaan of de aangeklaagde publicaties van de beklagden onder de toepassing van deze wet vallen. De rechter beoordeelt immers op soevereine wijze vanaf wanneer de uitdrukking van de vrije meningsuiting een aanzetting bevat tot geweld, tot haat of tot discriminatie (cfr. Corr. Namen, 23 september 1993, R.D.P., 1994, 920).

1.2.3. Het dossier met notitienummer BG.56.99.674-00 ;

In dit dossier wordt de beklagde Edouard H vervolgd wegens "*het plaatsen van advertenties in het weekblad TIPS die gericht zijn tegen asielzoekers en andere vreemdelingen*" en dit tijdens de maanden april en mei 2000.

Naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000 werd in Oostende in mei 2000 een partij opgericht die onder de naam 'Burger' aan de verkiezingen zou deelnemen en die haar oorsprong vond in het zogenaamde 'Burgerinitiatief'. In het kader van deze verkiezingen liet de beklagde in het lokale weekblad TIPS tal van teksten publiceren om kiezers voor zich te winnen (cfr. overzicht stukken 75 tot 77 strafdossier).

In de klacht met burgerlijke partijstelling van de Stad Oostende werd verwezen naar één van deze gepubliceerde teksten, namelijk deze verschenen in de editie van 25 mei 2000, waarvan de tekst luidde als volgt: "*Elke vreemdeling krijgt van de Oostendse gemeenteraad 33.000 fr per maand. Niemand verzet zich, de blokjes zwijgen als vermoord. Wil u deze schande uitschreeuwen in de gemeenteraad ?? Stem dan op een burger van het burgerinitiatief*" (stuk 97 strafdossier).

Naar het oordeel van de rechtbank dient deze tekst te worden beoordeeld in de globale verkiezingscampagne van de beklagde Edouard H.

Na de lezing van alle gepubliceerde teksten, waarin termen als "Vlaams Blok leugenpartij", "de blokjes zwijgen als vermoord" en "bange ja knikkers" worden gebezigd, lijkt de campagne van de beklagde Edouard H in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen eerder gericht te zijn geweest tegen de standpunten van een andere politieke partij en niet in de eerste plaats tegen personen met een andere nationale of etnische afstamming.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat de publicaties in het weekblad TIPS niet kunnen worden beschouwd als het oproepen of het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld in de zin van artikel 1, tweede lid, 2° van de Wet van 30 juli 1981 zodat de beklagde Edouard H voor de tenlastelegging in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00 dient te worden vrijgesproken.

1.2.4 Het dossier met notitienummer BG ,56.99 205--99

De tenlastelegging B

Onder deze tenlastelegging B worden de beklaagden André J en Edouard H vervolgd wegens een inbreuk op artikel 3 van de Wet van 30 juli. 1981 door, in de periode van 1 november 1998 tot en met 5 maart 1999 (cfr. dagvaarding) te behoren tot of medewerking te hebben verleend aan een groep of een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk segregatie bedrijft of verkondigt, waarmee in casu het 'Burgerinitiatief', wordt bedoeld.

Onder de termen groep of vereniging wordt een groepering verstaan van een aantal personen die vrijwillig toetreden. Hoewel het niet vereist wordt dat deze rechtspersoonlijkheid zou bezitten, wordt wel verondersteld dat de groepering beschikt over een zekere duurzaamheid en minimale structuur om haar doelstellingen naar buiten uit te verwezenlijken. De wet stelt de strafbaarstelling immers afhankelijk van een dubbele voorwaarde: enerzijds moet de groep of vereniging kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijven of verkondigen en anderzijds moet de bedrijvigheid van de groep zich voltrekken in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek (cfr. Mahieu, W., *Racisme en ontkenning van genocide*, in Strafrechterlijke kwalificaties met jurisprudentie - Bijzondere wetten, p. 17).

De beklaagde André J verklaarde op 11 maart 1999: "*Het Burgerinitiatief is een losse groep mensen vanuit de wijk, onder de leiding van Eddy H. Er zijn geen lidkaarten, geen vereniging, het is enkel een buurtcomité*" (kaft 41 stuk 73 strafdossier).

De inhoud van de pamfletten, waarover verder zal worden geoordeeld, wijst er duidelijk op dat de oproep tot de bewoners van de wijk Westerkwartier in Oostende om zich te verenigen in wat genoemd werd 'het Burgerinitiatief' was ingegeven door het feit dat in de wijk een transitcentrum voor vluchtelingen werd geopend maar ook dat dit 'Burgerinitiatief' in die periode nog geen enkele groepsstructuur vertoonde.

Naar het oordeel van de rechtbank kan het 'Burgerinitiatief' in de periode, weerhouden in de dagvaarding, dan ook niet worden beschouwd als een groep of vereniging in de zin van artikel 3 van de Wet van 30 juli 1982 zodat de beide beklaagden voor de tenlastelegging B in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99 dienen te worden vrijgesproken.

De tenlastelegging A

Kort na de opening van het opvangcentrum op 30 november 1998 werd onder de buurtbewoners van de wijk Westerkwartier een pamflet verspreid onder de titel 'Burgerinitiatief Oostende' waarin de beklaagde André J als verantwoordelijke en de beklaagde Edouard H als woordvoerder van 'Burgerinitiatief Oostende' werden aangeduid.

De beide beklaagden gaven in het strafdossier toe dat zij ook verantwoordelijk waren voor de verspreiding van een tweede pamflet onder de titel 'Asielcentrum sluiten' waarin een informatieavond op 5 maart 1999 werd aangekondigd.

In het onder het publiek verspreide geschrift 'Burgerinitiatief' wordt door de beklaagden ondermeer gesteld: "*Maandag 30 november is in uw buurt een opvangcentrum voor illegalen open gegaan. Op een laffe en valse manier wordt uw wijk gebruikt om een deel van de vreemdelingenstroom die ons land op dit moment overspoelt, kwijt te raken. (...) Zij weten goed genoeg dat de wijkbewoners niks willen weten van een opvangcentrum voor illegalen en vreemde criminelen die hun land ontvlucht zijn. De politieke zakkenvullers weten ook verdomd goed*

dat deze vreemdelingen nooit meer terug naar hun land zullen gaan en dat de overlast dus permanent zal zijn. (...) En niet alleen is er de directe last die men ondervindt zoals verhoogde onveiligheid en criminaliteit, het mooiste voorbeeld is het centrum van onze stad dat nu als het duister wordt, een broeinest is van vreemdelingen die zich herschoold hebben tot drugdealers en afpersers, dieven en hoeren."

Het tweede onder het publiek verspreide geschrift 'Asielcentrum sluiten' bevat ondermeer volgende passages :
"Zoals u allen weet, heeft het Westerkwartier sinds einde vorig jaar een boel nieuwe inwoners. illegale vreemdelingen, die door Artsen zonder Grenzen worden opgevangen in De Zonnestraal. (. . .) Waartoe we die vreemde klaplopers, die hier nu prinselijk verzorgd worden, niet willen rekenen. (...) Ten tweede omdat gewoon al de aanwezigheid van die vreemdelingen het onveiligheidsgevoel ernstig doet toenemen. Deze vluchtelingen lopen door onze straten, als waren zij gewoon toeristen. Maar er is één belangrijk verschil met gewone toeristen. Zij hebben geen rotte frank. Het heeft niet lang geduurd voor de 'toeristen' in De Haan zich op het dievenpad begaven. Tot dusver zijn wij daarvan gespaard gebleven. Maar hoe lang nog? (...) Transitcentrum? Eerder een 'Permanente Verblijfsplaats voor Vluchtelingen die We Nergens Anders Kwijtraken'."

In tegenstelling met wat door de beklaagden wordt voorgehouden blijkt uit het dossier geenszins dat het 'Burgerinitiatief', in die periode reeds als politieke partij naar buiten trad waardoor zij thans hetgeen in deze geschriften werd geuit als verkiezingspropaganda willen afdoen. Bovendien doet dit verweer niet terzake. Zoals hiervoor reeds uiteengezet is de vrijheid van meningsuiting immers niet absoluut maar wordt zij beperkt door de mogelijke strafvervolging voor misdrijven gepleegd in de uitoefening van deze vrijheid.

In casu werd door de beklaagden, bij wat zij als het uiten van hun opinie omschrijven, naar het oordeel van de rechtbank de grens van het wettelijk toelaatbare overschreden, ondermeer door de inwoners van het transitcentrum te bestempelen als "vreemds criminelen die hun land ontvlucht zijn", "vreemdelingen die zich herschoold hebben tot drugdealers en afpersers, dieven en hoeren" of "vreemde klaplopers".

Het woordgebruik en de toon in deze gedrukte geschriften, die onder de verantwoordelijkheid van de beklaagden werden verspreid, bewijzen naar het oordeel van de rechtbank onmiskenbaar dat zij zich openlijk schuldig hebben gemaakt aan het aanzetten van de wijkbewoners tot discriminatie en haat jegens een groep personen wegens hun afkomst of nationale of etnische afstamming, zoals bedoeld in artikel 1, tweede lid, 2° van de Wet van 30 juli 1981 evenals aan het publiciteit geven aan hun voornemen tot discriminatie of haat in de zin van artikel 1, tweede lid, 4° van dezelfde wet.

Zoals hiervoor reeds uiteengezet is voor de strafbaarheid van de aanzetting tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld niet de openlijke wil vereist om een publiek of een individu aan te zetten tot concrete, bepaalde of bepaalde daden van racisme of xenofobie (Cass., 19 mei 1993, Arr. Cass., 1993, 514).

De tenlastelegging A in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99 komt dan ook in hoofde van de beide beklaagden afdoende bewezen voor.

1.3. Met betrekking tot de strafmaat

De door de beklaagden gepleegde feiten wijzen op een asociale ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de gelijkheid van de rechten van elke mens en voor de gelijkwaardigheid van elk individu.

De beklaagde André J heeft nog een blanco strafregister terwijl de beklaagde Edouard H in het recente verleden niet werd veroordeeld.

De hierna bepaalde effectieve geldboeten komen passend en gerechtvaardigd voor om elk van de beklaagden de ernst van de door hen gepleegde feiten te doen inzien en teneinde hen ervan te weerhouden om in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen.

1.4. Met betrekking tot de toepassing van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro

De rechtbank stelt vast dat in casu de feiten werden gepleegd voor 1 januari 2002.

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S., 29 juli. 2000) brengt met ingang van 1 januari 2002 een geringe verhoging van de geldboeten met zich mee. Nu de door de beklaagden gepleegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet mag deze verhoging van de geldboeten, bij toepassing van artikel 2, 2° lid Swb. dat de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet voorziet, niet op deze feiten worden toegepast.

Het bedrag van de uit te spreken geldboete, verplicht uit te drukken in euro (EUR), dient dan ook berekend te worden op basis van de geldboete zoals bepaald in "frank" in het strafwetboek ten tijde van de feiten, gedeeld door 40;3399, waarna deze geldboete in euro dient te worden verhoogd met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

In casu wordt de uit te spreken geldboete berekend als volgt: 100 ("frank") gedeeld door 40,3399 te verhogen met 1.990 opdecimen = 495,79 EUR.

De toepassing van artikel 2, 2° lid Swb. geldt niet

- voor de op te leggen bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993; deze bijdrage is immers geen straf (cfr. Cass., 30 juni 1993, Pas., 1993, 1, 635);
- voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001 (B.S., 22 december 2001); deze vergoeding is evenmin een straf (cfr. Cass., 9 november 1994, J.T. , 1995, 214);
- voor de berekening van de gerechtskosten die onmiddellijk in euro kunnen worden uitgedrukt.

2. Op burgerlijk gebied:

De rechtbank is - gelet op de vrijspraak - onbevoegd om te oordelen over:

- de vordering van de burgerlijke partij de Stad Oostende in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00;
- de vordering van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00;

- de vorderingen van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en van de burgerlijke partij V.Z.W. Artsen Zonder Grenzen voor zover deze vorderingen zijn gesteund op de tenlastelegging B in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99.

De vordering van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, voor zover gesteund op de tenlastelegging A in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99, dient naar het oordeel van de rechtbank te worden beperkt tot 1,- euro wegens morele schade. Deze burgerlijke partij bewijst niet dat het bewezen verklaarde feit in concreto materiële schade heeft veroorzaakt. De personeelskosten staan niet in causaal verband met deze inbreuk maar vinden hun oorsprong in de uitvoering van de wettelijke opdracht van deze burgerlijke partij.

De vordering van de burgerlijke partij VZW Artsen Zonder Grenzen, voor zover gesteund op de tenlastelegging A in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99, ten bedrage van 1 euro wegens morele schade kan worden toegekend zoals gevorderd.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid (...):

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak;

Voegt de zaken met als notitienummers BG.56.99.205-99-St en BG.56.99.674-00-FL samen.

Verklaart de tenlastelegging in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00 in hoofde van Edouard H niet bewezen. Spreekt hem vrij wegens deze tenlastelegging zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging B in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99 in hoofde van André J en Edouard H niet bewezen. Spreekt hen vrij wegens deze tenlastelegging zonder kosten.

Verklaart de tenlastelegging A in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99 in hoofde van André J en Edouard H bewezen.

Veroordeelt André J wegens deze tenlastelegging tot een geldboete van 100 / 40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op ($100 : 40,3399 \times 200 =$) VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT (495,79 EUR),

Veroordeelt Edouard H wegens deze tenlastelegging tot een geldboete van 100 / 40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op: ($100 : 40,3399 \times 200 =$) VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT (495,79 EUR).

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen van de gedingskosten in het dossier met notitienummer BG.56.99.205-99, in het geheel begroot op 32,84 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door het in hunnen hoofde bewezen verklaarde feit, alsook tot het betalen van elk een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboeten zullen mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens één maand.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk een bedrag van tien euro + 40 opdecimen = telkens 50 euro te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Laat de gedingskosten in het dossier met notitienummer BG. 56.99.674-00 ten belope van 11,11 euro ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart verbeurd de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge en vermeld op de staten met nummers 9901138 en 9901373, zaken die gediend hebben of bestemd waren om het misdrijf te plegen en eigendom zijn van de veroordeelde(n).

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over

- de vordering van de burgerlijke partij de Stad Oostende in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00;
- de vordering van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding in de zaak met notitienummer BG.56.99.674-00;
- de vorderingen van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en van de burgerlijke partij V.Z.W. Artsen Zonder Grenzen voor zover deze vorderingen zijn gesteund op de tenlastelegging B in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99.

Legt de kosten van burgerlijke partijstelling dienaangaande aan de zijde van de burgerlijke partijen.

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en van de burgerlijke partij V.Z.W. Artsen Zonder Grenzen, voor zover deze vorderingen zijn gesteund op de tenlastelegging A in de zaak met notitienummer BG.56.99.205-99, ontvankelijk en gegrond in de volgende mate

Veroordeelt André J en Edouard H solidair om te betalen aan de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding de som van EEN EURO (1 EUR) wegens morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten. vanaf heden en de kosten, waarin begrepen de kosten van aanstelling als burgerlijke partij.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt André J en Edouard H solidair om te betalen aan de burgerlijke partij V.Z.W. Artsen Zonder Grenzen de som van EEN EURO (1 EUR) wegens morele schade, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, waarin begrepen de kosten van aanstelling als burgerlijke partij.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van drieëntwintig april tweeduizend en twee,

waar zetelden:

K. Defoort, alleenrechtsprekend Rechter;

L. Strypsteen, eerste substituut-procureur des Konings;

M. d'Hoore, griffier.